

перепідготовки. Ці процеси і результати навчання виражаються в життєвих ідеалах і прагненнях індивідів – фахівців (психологів) постають суб'єктами громадських регіональних процесів. До того ж, безперервна професіоналізація молодих і дорослих фахівців протягом всього життя, як мета функціонування навчальних закладів вищої професійної освіти, сприяючи їх соціалізації, професіоналізації і цивільному розвитку, забезпечує, тим самим, поступальний розвиток їх загальної та професійної культури.

Висновки. Отже, найважливішою цільовою характеристикою діяльності навчальних закладів вищої професійної освіти виступає формування конкурентоспроможності молодих і дорослих фахівців (психологів) на ринку праці. До показників реалізації даної мети можна віднести досягнення фахівцями: відповідальності та старанності; професіоналізму; мобільності; ініціативності та творчого підходу до своєї професії; здатності до постійного вдосконалення своєї майстерності; націленості на безперервну освіту; адаптивності до різко мінливих умов життя. Усі перераховані характеристики фахівців гарантують їм роботу в складних умовах сучасної конкуренції.

Бібліографічні посилання:

1. Професійна педагогіка: Підручник для студентів, які навчаються за педагогічними спеціальностями та напрямками. Під ред. С.Я. Батишева, А.М.Новикова. Видання 3-тє, перероблене. М.: Вид-во ЕГВЕС, 2009.
2. Вербицький А.А., Щербакова О.І. Конфліктологічна культура особистості фахівця: контекстний підхід. М., 2010.
3. Вербицький А.А., Щербакова О.І. Конфліктологічна культура фахівця: технології формування: Монографія М.: МПДУ, 2016.
4. Самсонова Н.В. Конфліктологічна культура фахівця і технологія її формування в системі вузівської освіти: Монографія. Калінінград, Вид-во КДУ, 2002.
5. Мардахаєв Л. В. Випускна кваліфікаційна робота бакалавра і магістра з психолого-педагогічної освіти. Педагогічна освіта і наука, № 6, 2012.
6. Атаханов Р., Загвязинський В. І. Методологія і методи психолого-педагогічного дослідження: Навч. посібник для студ. вищ. пед. навч. закладів. М.: Видавничий центр «Академія», 2005.

Газда Дар'я,
студентка першого курсу
спеціальність «Психологія»,
група Б-ПС-141
Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ
Ядловська Ольга,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ НА ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

У 2020 році школярі та здобувачі вищої освіти зіткнулись із дистанційним навчанням. Для більшості учасників освітнього процесу – учнів, викладачів і навіть батьків – така форма навчання була невідомою та фактично сприймалась як своєрідний виклик. Багато учнів втрачали мотивацію та бажання навчатися. Разом із тим, розвиток дистанційного навчання та поступове удосконалення такої форми опанування знаннями дали змогу виробити шляхи актуалізації мотивації учнів і виокремити плюси та мінуси дистанційної форми навчання.

Дистанційне навчання може бути синхронним і асинхронним. Синхронне: це «прямий ефір», під час якого учень контактує через засоби зв'язку безпосередньо з учителем (відео-, аудіозв'язок, спілкування в чаті), а також дозволяє підтримати учнів. Асинхронне: потребує самостійного планування або планування за допомогою вчителя, дедлайнів. Виділяють жорсткі та гнучкі дедлайни. Гнучкі дедлайни кращі: коли не встигаєш – то додається час на доопрацювання. Перевага асинхронного дистанційного навчання ще

в тому, що його можна планувати, виходячи з наявних умов, а також є діти, яким потрібно більше часу на опрацювання тієї чи іншої теми [1].

Ключовим є розуміння того, навіщо нам така система потрібна взагалі. Якщо це рятувальний круг на випадок карантину або інших надзвичайних ситуацій у майбутньому, такий варіант організації якісного навчання потрібен. Майбутнє – за змішаним навчанням, що дуже легко перемикає в різні режими: збільшувати чи зменшувати офлайн- або онлайн-компоненти, обирати різні організаційні моделі та стратегії відповідно до можливостей, потреб і викликів. Дистанційний формат передбачає наявність всіх притаманних очному навчанню атрибутів, таких як групові дискусії, колективне обговорення пройденого матеріалу, живе спілкування тощо. В умовах дистанційного навчання стрімко зросла роль батьків, оскільки від дітей, особливо молодшого віку, важко вимагати абсолютної дисципліни та концентрації [2].

Виділяють такі корисні навички застосування дистанційного навчання: допомагає студентам набутти навичок самостійної роботи; створює комфортні умови для творчості; підвищує творчий та інтелектуальний потенціал учня за рахунок самоорганізації, вміння взаємодіяти з комп'ютерною технікою та самостійно приймати відповідальні рішення; створює сприятливі умови для врахування індивідуальних особливостей творчого самовираження в процесі засвоєння знань, для розвитку особистості студента. Отже, навчання у середовищі Інтернет характеризується низкою переваг порівняно з традиційним – підвищення самостійності студентів, відповідальність за власне навчання, розширення меж навчання, економія часу тощо. Водночас Інтернет-простір характеризується специфікою, що може скласти потенційні загрози для успішності навчання у ньому – формування залежностей, порушення ідентичності, проблеми із захистом інформації, погіршення якості спілкування, розвиток девіацій та специфічної психопатології [3].

Таким чином, сучасні дослідження виділяють такі диспозиції дистанційного навчання. Переваги: можливість учнів до засвоєння максимального обсягу необхідних знань, що не можуть бути включені в звичні класно-урочні форми та форми підготовчих курсів; розширення кола осіб – осіб із особливими потребами в розвитку; здатність до навчання осіб у віддалених важкодоступних регіонах; можливість батьківського контролю; здатність до централізації освітнього процесу різних регіонів; змішання кордонів між очною та заочною формами навчання; можливість психологічної адаптації при підготовці до занять. Недоліки: недостатній контроль над засвоєнням учнями одержуваних знань; «теоретизація» навчання, зведення навчального процесу до механістичним прийомів і методів; неможливість формування повного уявлення про зміст навчального предмета; можливість хакерського вторгнення в електронну базу даних [4].

Отже, дистанційне навчання виявилось складним для одних здобувачів освіти, а для когось навіть кращим, аніж у стінах навчального закладу. Головне не втрачати мотивації та урізноманітнити своє дистанційне навчання. Зазначимо, що дистанційне навчання може сприятливо впливати на мотивацію школярів та здобувачів вищої освіти, але за умови, якщо учні та здобувачі насправді хочуть навчатися. Слід враховувати переваги та недоліки дистанційного навчання та вибудовувати освітній процес, враховуючи індивідуальні та творчі здібності учнів та вчителів.

Бібліографічні посилання:

1. Практики та підходи до дистанційного навчання – рекомендації для вчителів. URL: <https://nus.org.ua/articles/praktyky-ta-pidhody-do-dystantsijnogo-navchannya-rekomendatsiyi-dlya-vchyteliv/>
2. Думки освітянських експертів стосовно дистанційної форми навчання. URL: <https://www.mk-oblrada.gov.ua/news.php?news=2334&group=20>
3. Психологічні аспекти навчання у віртуальному середовищі. URL: http://umanpedcollege.at.ua/new4/psikhologichna_sluzhba_pro_distancijne_navchannja.pdf
4. Переваги і недоліки дистанційного навчання. URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/adv/46958/>